

любовь. Добринна да угаси нихва-та зависть, кой ся запали повече, като приказа своето благощастіе. Они прочее завистливи-те слѣзоха въ градина-та за да плачатъ колко можаха, и си казуваха помежду си; за що тая малодушна и негодна да е благощастна? Сестро рече по голѣма-та, мыслимъ едно нѣщо; нека ся постараемъ да я забавимъ тука повече отъ една седмица; нейный звѣрь ще загуби своето терпѣніе, ако она не сохрани обѣщаніе-то си, и негли я изведе. Добро говоришь, дражайшая сестро, отвѣща друга-та: треба убо да я подмилкованы довольно. И като ся наговориха тако възлѣзоха пакы, и показаха толика любовь камъ Добра, що то она плачаше отъ своя-та радость. Като ся преминаха ошія осемъ дни, двѣ-те нейни сестри тегляха си космы-те, и показаха толика жалость, ради нейно-то отнествіе, що-то я подканиха да остани юще до осемъ дни. Но Добра като мысляше за возлюбленнаго си звѣря, нахождашеся въ голема скорбь, като не го виждаше. Въ десятый день виде на саю си какъ бѣ въ градина-та на Палата, и гядаше звѣря прострянь на зеленината, почти като мертвъ, кой я укоряваше за